Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (kymmenes jaosto)

29 päivänä lokakuuta 2021 *

Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla – Moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettava pakollinen vakuutus – Direktiivi 2009/103/EY – 3 artiklan ensimmäinen kohta – Velvollisuus tehdä vakuutussopimus – Laajuus – Ajokelvoton, rekisteröimätön ja virallisesti liikennekäytöstä poistettu ajoneuvo

Asiassa C-688/20,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Sąd Rejonowy w Opatowie (Opatówin piirioikeus, Puola) on esittänyt 14.10.2020 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 17.12.2020, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

HG ja

TC

vastaan

Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny,

Prokuratura Okręgowa w Kielcachin

osallistuessa asian käsittelyyn,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kymmenes jaosto),

toimien kokoonpanossa: neljännen jaoston puheenjohtaja C. Lycourgos, joka hoitaa kymmenennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit I. Jarukaitis (esittelevä tuomari) ja M. Ilešič,

julkisasiamies: M. Bobek,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian perustellulla määräyksellä unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artiklan mukaisesti,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: puola.

määräyksen

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavasta vakuutuksesta ja vakuuttamisvelvollisuuden voimaansaattamisesta 16.9.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/103/EY (EUVL 2009, L 263, s. 11) 3 artiklan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat yhtäältä HG ja TC ja toisaalta Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny (vakuutusalan vakuusrahasto, Puola; jäljempänä vakuusrahasto) ja jossa on kyse siitä, onko pääasian kantajilla velvollisuus ottaa liikennevakuutus ajokelvottomalle, rekisteröimättömälle ja tilapäisesti liikennekäytöstä poistetulle moottoriajoneuvolle.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

3 Direktiivin 2009/103 1 artiklan 1 alakohtaan sisältyy seuraava määritelmä:

”Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1) ’ajoneuvolla’ moottoriajoneuvoa, joka on tarkoitettu kulkemaan mekaanisella voimalla maata mutta ei raiteita pitkin, sekä kytkettyä tai irrallista perävaunua”.

4 Kyseisen direktiivin 3 artiklan, jonka otsikko on ”Liikennevakuutuksen ottamista koskeva velvoite”, ensimmäisessä kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on toteutettava, jollei 5 artiklasta muuta johdu, tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että sellaisten ajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta on otettu liikennevakuutus, joilla on pysyvä kotipaikka sen alueella.”

5 Mainitun direktiivin 5 artiklassa, jonka otsikko on ”Poikkeukset liikennevakuutuksen ottamista koskevasta velvoitteesta”, täsmennetään edellytykset, joiden täyttyessä kukin jäsenvaltio voi poiketa direktiivin 3 artiklan säännöksistä tiettyjen luonnollisten henkilöiden tai julkisoikeudellisten tai yksityisoikeudellisten oikeushenkilöiden osalta taikka tietyntyyppisten ajoneuvojen tai erityistyyppisellä rekisterikilvellä varustettujen ajoneuvojen osalta.

Puolan oikeus

6 Pakollisesta vakuutuksesta, vakuutusalan vakuusrahastosta ja Puolan liikennevakuutusten antajien toimistosta 22.5.2003 annetun lain (ustawa o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych), sellaisena kuin sitä sovelletaan pääasiaan (Dz. U. 2018, järjestysnumero 473) (jäljempänä pakollisista vakuutuksista annettu laki), 3 §:n 1 momentissa määritellään pakollisen vakuutuksen käsite siten, että sillä tarkoitetaan ”henkilön vastuuvakuutusta tai omaisuuden vakuuttamista, jos laissa säädetään tai Puolan tasavallan ratifioimassa kansainvälisessä sopimuksessa määrätään velvollisuudesta tehdä vakuutussopimus”.

7 Pakollisista vakuutuksista annetun lain 4 §:n 1 kohdassa täsmennetään, että moottoriajoneuvojen haltijan vastuuvakuutus ajoneuvojen liikenteessä käyttämisestä johtuvien vahinkojen varalta on pakollinen.

8 Kyseisen lain 23 §:n 1 momentin mukaan moottoriajoneuvon haltijan on tehtävä moottoriajoneuvon haltijoiden pakollinen liikennevakuutussopimus hallinnassaan olevan ajoneuvon liikennekäytöstä johtuvan vahingon varalta.

9 Mainitun lain 88 §:ssä säädetään seuraavaa:

”1. Henkilö, joka ei ole noudattanut velvollisuuttaan tehdä pakollinen vakuutussopimus tässä laissa kuvattujen vakuutusehtojen mukaisesti, on velvollinen suorittamaan maksun.

2. Edellä 1 momentissa tarkoitetun maksun määrä, joka on maksettava kunakin vuonna, on

1) moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavan pakollisen vakuutuksen yhteydessä

– –

b) kuorma-autojen, traktoreiden ja linja-autojen osalta vähimmäispalkan kolminkertainen määrä;

– –

– –

3. Sellaisten moottoriajoneuvojen haltijoiden osalta, jotka eivät ole noudattaneet velvollisuuttaan tehdä [moottoriajoneuvon käyttöön liittyvän vastuun] vakuutussopimus tämän vakuutuksen ehtojen mukaisesti, maksun määrä riippuu ajanjaksosta, jona haltija on vuosittain ollut vakuuttamatta, ja se on

– –

3) 100 prosenttia 2 momentin 1 kohdassa vahvistetusta maksusta, jos tämä ajanjakso ylittää 14 päivää.

– –”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

10 Pääasian kantajat ostivat 1.9.2014 kuorma-auton (jäljempänä kyseessä oleva ajoneuvo). Se poistettiin tilapäisesti liikennekäytöstä 29.10.2015 ja 29.10.2019 väliseksi ajaksi Starosta Ostrowieckin (Ostrowiecin aluejohtaja, Puola) peräkkäisten päätösten perusteella, jolloin sen rekisteröintitodistus ja rekisterikilvet jätettiin viimeksi mainitun viranomaisen haltuun. Kyseinen ajoneuvo rekisteröitiin uudelleen väliaikaisesti saman viranomaisen 20.3.2019 tekemän päätöksen perusteella.

11 Ajoneuvo oli teknisen kuntonsa vuoksi ajokelvoton sinä aikana, jolloin se oli tilapäisesti poistettu liikennekäytöstä.

12 Koska mainitun ajoneuvon käyttöön liittyvän vastuun varalta ei ollut tehty vakuutussopimusta 15.9.2017 ja 20.3.2019 välisenä ajanjaksona (jäljempänä kyseessä oleva ajanjakso), vakuusrahasto ilmoitti pääasian kantajille 20.5.2019 päivätyllä kirjeellä, että vakuuttamisvelvollisuutta ei ollut noudatettu, ja kehotti kantajia esittämään asiakirjat, jotka osoittivat, että kyseistä velvollisuutta oli noudatettu tai ettei tätä velvollisuutta ollut. Samalla kirjeellä kantajille määrättiin 6 750 Puolan zlotyn (PLN) (noin 1 500 euroa) suuruinen seuraamusmaksu sen noudattamatta jättämisen vuoksi.

13 Kantajat nostivat Sąd Rejonowy w Opatowiessa (Opatówin piirioikeus, Puola), joka on ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin, kanteen, jossa vaaditaan toteamaan, ettei velvollisuutta liikennevakuutuksen ottamiseen kyseessä olevaa ajoneuvoa varten kyseessä olevana ajanjaksona ollut. Kantajat vetoavat kanteensa tueksi siihen, että vakuutussopimuksen tekemistä koskevan velvollisuuden asettaminen ajanjaksolle, jona ajoneuvo on tilapäisesti poistettu liikennekäytöstä, ja seuraamuksen määrääminen tämän velvollisuuden täyttämättä jättämisestä ”on lainvastaista ja loukkaa kansalaisten oikeuksia”.

14 Vakuusrahasto vaatii kanteen hylkäämistä. Se korostaa, että pakollisista vakuutuksista annetun lain 23 §:n 1 momentissa säädetty velvollisuus tehdä vastuuvakuutussopimus koskee kaikkia moottoriajoneuvon haltijoita suoraan kyseisen ajoneuvon hallinnan seurauksena ja sen koko keston ajan aina ajoneuvon rekisteristä poistamisen ajankohtaan asti ja riippumatta kyseisen ajoneuvon hankkimistavasta, sen teknisestä kunnosta tai sen käytön laajuudesta. Vakuusrahaston mukaan ajoneuvon tilapäinen poistaminen liikennekäytöstä ei siten vapauta sen haltijaa vakuuttamisvelvollisuudesta. Näin ollen tämän lakisääteisen velvoitteen noudattamatta jättäminen oikeuttaa pakollisista vakuutuksista annetun lain 88 §:ssä säädetyn seuraamuksen määräämiseen.

15 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin huomauttaa, että pakollisista vakuutuksista annetun lain 23 §:n 1 momentissa moottoriajoneuvon haltijalle säädetty velvollisuus tehdä liikennevakuutussopimus ajoneuvon käyttämisestä aiheutuvien vahinkojen varalta on luonteeltaan ehdoton, liittyy itse ajoneuvon hallussapitoon ja on riippumaton ajoneuvon teknisestä kunnosta, ajokelpoisuudesta, käytöstä tai siitä, että se on poistettu liikennekäytöstä toimivaltaisen viranomaisen päätöksen perusteella. Se toteaa lisäksi, että Puolan oikeudessa tämän velvollisuuden noudattamatta jättämisestä säädetyt seuraamukset ovat samanlaiset riippumatta siitä, missä olosuhteissa tätä velvollisuutta ei ole noudatettu.

16 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan tällainen käsitys velvollisuudesta tehdä liikennevakuutussopimus moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvien vahinkojen varalta on liian laaja ja menee pidemmälle kuin direktiivin 2009/103 tavoite eli tieliikenneonnettomuuksien uhrien suojaaminen edellyttää.

17 Kun nimittäin otetaan huomioon unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö, joka koskee ajoneuvojen käytön käsitettä, sellaisena kuin se ymmärretään kyseisen direktiivin yhteydessä, liikennevakuutussopimuksen tekemistä koskevan velvollisuuden asettaminen myös sellaisten ajoneuvojen haltijoille, jotka ovat ajokelvottomia ja jotka on poistettu liikennekäytöstä toimivaltaisten viranomaisten päätösten perusteella, ei ole perusteltua, koska tällaiseen ajoneuvoon liittyvä mahdollinen vahinko ei voi olla vahinko, joka aiheutuu kyseisessä oikeuskäytännössä tarkoitetusta ”ajoneuvojen käytöstä”. Koska tällaisella vakuutuksella katettu riski ei näin ollen voi toteutua, vakuuttaminen ei vakuutussopimuksen tekemisestä ja siihen liittyvän vakuutusmaksun maksamisesta huolimatta kattaisi ajokelvottoman ajoneuvon haltijaa

eikä mahdollista vahingonkärsijää. Kyse on siis tarpeettomasta rasitteesta. Lisäksi tällaisen sopimuksen tekemistä koskevan velvoitteen noudattamatta jättämisestä säädetty seuraamus on ankara.

18 Tässä tilanteessa Sąd Rejonowy w Opatowie päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko [direktiivin 2009/103] 3 artiklaa tulkittava siten, että moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvien vahinkojen varalta otettavaa vakuutusta koskevan sopimuksen tekeminen on pakollista myös silloin, kun ajoneuvo on ajokelvoton ja se on tilapäisesti poistettu liikennekäytöstä oikeussääntöjen mukaisella tavalla ja toimivaltaisen viranomaisen tekemän päätöksen perusteella?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

19 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artiklassa määrätään, että jos ennakkoratkaisukysymykseen annettava vastaus on selvästi johdettavissa oikeuskäytännöstä, unionin tuomioistuin voi esittelevän tuomarin ehdotuksesta ja julkisasiamiestä kuultuaan milloin tahansa päättää ratkaista asian perustellulla määräyksellä.

20 Tätä määräystä on sovellettava nyt käsiteltävässä asiassa.

21 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kysymyksellään lähinnä, onko direktiivin 2009/103 3 artiklan ensimmäistä kohtaa tulkittava siten, että vakuutussopimuksen tekeminen moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta on pakollista aikana, jona kyseinen ajoneuvo ei teknisen kuntonsa vuoksi ole ajokelpoinen, sitä ei ole rekisteröity ja se on tilapäisesti poistettu liikennekäytöstä sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

22 Kuten unionin tuomioistuin on toistuvasti todennut, direktiivin 2009/103 3 artiklan ensimmäisessä kohdassa, joka on sanamuodoltaan hyvin yleinen, jäsenvaltiot velvoitetaan ottamaan käyttöön omassa oikeusjärjestyksessään ajoneuvojen yleinen vakuuttamisvelvollisuus (tuomio 4.9.2018, Juliana, C-80/17, EU:C:2018:661, 36 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 29.4.2021, Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny, C-383/19, EU:C:2021:337, 39 kohta).

23 Näin ollen jokaisella jäsenvaltiolla on velvollisuus varmistaa, jollei kyseisen direktiivin 5 artiklassa säädetyistä poikkeuksista muuta johdu, että sellaisella ajoneuvolla, jolla on pysyvä kotipaikka sen alueella, on vakuutusyhtiön kanssa tehty liikennevakuutussopimus, jotta näin taattaisiin kyseisen ajoneuvon käyttöön liittyvä vastuu unionin oikeudessa määritellyissä rajoissa (tuomio 4.9.2018, Juliana, C-80/17, EU:C:2018:661, 37 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 29.4.2021, Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny, C-383/19, EU:C:2021:337, 40 kohta).

24 Tältä osin on muistettava, että ajoneuvon käsite on määritelty direktiivin 2009/103 1 artiklan 1 alakohdassa siten, että sillä tarkoitetaan ”moottoriajoneuvoa, joka on tarkoitettu kulkemaan mekaanisella voimalla maata mutta ei raiteita pitkin, sekä kytkettyä tai irrallista perävaunua”.

25 Tämä määritelmä on riippumaton siitä, mihin kyseistä ajoneuvoa käytetään tai voidaan käyttää (tuomio 4.9.2018, Juliana, C-80/17, EU:C:2018:661, 38 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 29.4.2021, Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny, C-383/19, EU:C:2021:337, 42 kohta).

26 Lisäksi tällainen määritelmä tukee ajoneuvon käsitteen objektiivista tulkintaa, joka on riippumaton ajoneuvon omistajan tai jonkun muun henkilön aikomuksesta tosiasiallisesti käyttää ajoneuvoa (tuomio 4.9.2018, Juliana, C-80/17, EU:C:2018:661, 39 kohta ja tuomio 29.4.2021, Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny, C-383/19, EU:C:2021:337, 43 kohta).

27 Unionin tuomioistuin on lisäksi jo korostanut, että kysymys moottoriajoneuvojen liikennevakuutuksen ottamisvelvollisuuden laajuudesta on oikeusvarmuuden vuoksi ratkaistava ennalta eli ennen kuin kyseessä oleva ajoneuvo mahdollisesti joutuu onnettomuuteen (tuomio 4.9.2018, Juliana, C-80/17, EU:C:2018:661, 40 kohta ja tuomio 29.4.2021, Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny, C-383/19, EU:C:2021:337, 44 kohta).

28 Unionin tuomioistuin on todennut tästä seuraavan, että se seikka, että se on 4.9.2014 antamassaan tuomiossa Vnuk (C-162/13, EU:C:2014:2146), 28.11.2017 antamassaan tuomiossa Rodrigues de Andrade (C-514/16, EU:C:2017:908) ja 20.12.2017 antamassaan tuomiossa Núñez Torreiro (C-334/16, EU:C:2017:1007) pääasiallisesti katsonut, että se, että ainoastaan tapaukset, joissa vakuutettua ajoneuvoa käytetään liikennevälineenä ja jotka näin ollen kuuluvat direktiivin 2009/103 3 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetun ajoneuvon käytön käsitteen piiriin, voivat johtaa siihen, että ajoneuvon aiheuttama vahinko tulee vakuutuksenantajan korvattavaksi liikennevakuutussopimuksen perusteella, ei suinkaan tarkoita sitä, että vakuuttamisvelvollisuus määräytyisi sen mukaan, käytetäänkö kyseessä olevaa ajoneuvoa tosiasiallisesti liikennevälineenä tiettynä ajankohtana (tuomio 4.9.2018, Juliana, C-80/17, EU:C:2018:661, 41 kohta).

29 Näiden seikkojen perusteella unionin tuomioistuin on katsonut, että ajoneuvo, joka on rekisteröity ja jota ei siten ole virallisesti poistettu liikennekäytöstä ja joka on ajokelpoinen, vastaa direktiivin 2009/103 1 artiklan 1 alakohdassa tarkoitettua ajoneuvon käsitettä ja että tämän vuoksi liikennevakuutussopimus on kyseisen direktiivin 3 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan pakollinen, jos kyseinen ajoneuvo on edelleen rekisteröity jäsenvaltiossa ja se on liikennekelpoinen mutta se on omistajansa, jolla ei enää ole aikomusta ajaa sillä, pelkän päätöksen vuoksi pysäköitynä yksityisalueella (tuomio 4.9.2018, Juliana, C-80/17, EU:C:2018:661, 42 ja 52 kohta).

30 Samojen seikkojen perusteella unionin tuomioistuin on myös katsonut, että tämän on lähtökohtaisesti koskettava jäsenvaltiossa rekisteröityä ajoneuvoa, joka on pysäköitynä yksityisalueelle ja joka on tarkoitettu romutettavaksi omistajansa päätöksen vuoksi, silloinkin kun tämä ajoneuvo ei tietyllä hetkellä olisi ajokelpoinen sen teknisen kunnon vuoksi (tuomio 29.4.2021, Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny, C-383/19, EU:C:2021:337, 47 kohta).

31 Unionin tuomioistuin on kuitenkin todennut, että vaikka ajoneuvon rekisteröinti tosin osoittaa lähtökohtaisesti sen ajokelpoisuuden ja näin ollen käyttökelpoisuuden liikennevälineenä, ei kuitenkaan voida sulkea pois sitä, että rekisteröity ajoneuvo olisi objektiivisesti tarkasteltuna pysyvästi ajokelvoton huonon teknisen kuntonsa vuoksi. Se on siten täsmentänyt, että tällaisen ajoneuvon jääminen direktiivin 2009/103 3 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädetyn vakuuttamisvelvollisuuden ulkopuolelle edellyttää, että ajoneuvo on poistettu virallisesti liikennekäytöstä sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti (ks. vastaavasti tuomio 29.4.2021, Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny, C-383/19, EU:C:2021:337, 58 kohta).

32 Unionin tuomioistuin on katsonut tästä seuraavan, että ajoneuvo, joka on rekisteröity jäsenvaltiossa, kuuluu edelleen direktiivin 2009/103 3 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädetyn vakuuttamisvelvollisuuden piiriin niin kauan kuin sitä ei ole virallisesti poistettu liikennekäytöstä sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti (tuomio 29.4.2021, Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny, C-383/19, EU:C:2021:337, 60 kohta).

33 Tästä oikeuskäytännöstä voidaan selvästi päätellä, että kun moottoriajoneuvo on teknisen kuntonsa vuoksi ajokelvoton, sitä ei ole rekisteröity ja se on lisäksi virallisesti poistettu liikenteestä sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti, siihen ei sovelleta direktiivin 2009/103 3 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädettyä vakuuttamisvelvollisuutta. Virallinen liikennekäytöstä poistaminen nimittäin osoittaa objektiivisesti, että kyseisellä ajoneuvolla ei voida ajaa eikä sitä siten voida käyttää liikennevälineenä, joten sillä ei ole direktiivin 2009/103 1 artiklan 1 alakohdassa tarkoitetun ajoneuvon ominaisuutta (ks. analogisesti tuomio 29.4.2021, Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny, C-383/19, EU:C:2021:337, 58 ja 59 kohta). Sillä, että liikennekäytöstä poistaminen on tilapäinen, ei ole tältä osin merkitystä, koska mikään ei viittaa siihen, että tällainen seikka vähentäisi kyseisen ajoneuvon liikennekäytöstä poistamisen tosiasiallisuutta sen kestoaikana.

34 Esitettyyn kysymykseen on kaiken edellä todetun perusteella vastattava, että direktiivin 2009/103/EY 3 artiklan ensimmäistä kohtaa on tulkittava siten, että vakuutussopimuksen tekeminen moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta ei ole pakollista aikana, jona kyseinen ajoneuvo ei teknisen kuntonsa vuoksi ole ajokelpoinen, sitä ei ole rekisteröity ja se on tilapäisesti poistettu liikennekäytöstä sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

Oikeudenkäyntikulut

35 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kymmenes jaosto) on määrännyt seuraavaa:

Moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavasta vakuutuksesta ja vakuuttamisvelvollisuuden voimaansaattamisesta 16.9.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/103/EY 3 artiklan ensimmäistä kohtaa on tulkittava siten, että vakuutussopimuksen tekeminen moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta ei ole pakollista aikana, jona kyseinen ajoneuvo ei teknisen kuntonsa vuoksi ole ajokelpoinen, sitä ei ole rekisteröity ja se on tilapäisesti poistettu liikennekäytöstä sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

Allekirjoitukset